

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, det generelt er et problem med beslutningsforslag, at de kan være ganske fir-kantede. Jeg læser lige teksten op:

»Folketinget pålægger regeringen at fremlægge forslag på regeringskonferencen i EU med det formål at få ændret EU's formålsparagraf til ikke fremover at indebære »en stadig snævrere Union«.

Det er det eneste, der står, og det er en meget firkantet formulering. Enig, når man så går over i bemærkningerne, er man fra Dansk Folkepartis side mere nuanceret, men det er meget vanskeligt for mig at sige her og nu, at jeg vil støtte forslaget, medmindre jeg får mulighed for at komme med en lang række uddybninger. Her har jeg bl.a. taget udgangspunkt i undtagelserne, hvor vi står uden for unionsmålsætningen på de områder, så jeg synes da i og for sig, at jeg var klar nok.

Jeg kan ikke blankt sige, at SF vil stemme for dette beslutningsforslag, der er tyndt og indholdsløst, medmindre der kommer en lang række forklaringer, som jeg vil have med som en forudsætning for, at vi kan anbefale det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesen samt om udøvelse af dyrlægegering. (Ændret organisation og opgave) Af fødevarerministeren (Bjørn Westh, fg.). (Fremsat 16/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Christian Mejdahl (V):

Årsagen til lovforslaget er, at Levnedsmiddelstyrelsen og Veterinærdirektoratet skal samles under det samme ministerium og i én enhed. Derved opnår man en enstrengt kontrolinstitution, der dækker hele fødevarerproduktionen fra jord til bord.

Den disposition er efter Venstres opfattelse fornuftig nok. For forbrugerne er det vigtigt at vide, at fødevarerne overvåges, og det er vigtigt for erhvervet, at vi opretholder et højt veterinært stade af hensyn til forbrugerne og eksporten. Så langt, så godt.

Når jeg ikke for nærværende kan give ubetinget tilslutning til lovforslaget på Venstres vegne, skyldes det, at vi synes, der er en række punkter, som er uafklarede. Dem vil vi følge op på i udvalget.

Betyder organisationsændringen, at veterinærdirektørens kompetence indskrænkes totalt set? Er lovteksten tydelig nok på dette område? Er det en selvfølge, at veterinærdirektøren er medlem af Det Veterinære Sundhedsråd? Hvis ja, burde det så ikke stå i loven? Er lovens titel dækkende? Og sådan vil der være en række spørgsmål, som vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet.

Og så kan jeg ikke tilbageholde et højlydt hjertesuk på baggrund af utallige bønders henvendelser angående dyrlægeloven. Rigtig mange påpeger et eklatant behov for at smidiggøre dyrlægeloven med tilhørende forskrifter. Den er utrolig bureaukratisk og restriktiv over for besættningsejerne, og ministeren løber en alvorlig risiko for, at der udvikler sig et gråt eller sort marked, hvis der ikke sker ændringer på dette område, og det kan ingen være tjent med.

Derfor burde ministeren have fremskyndet det udvalgsarbejde, som han satte i gang i efteråret, da det blev kendt, at organisationsstrukturen skulle ændres, og at det krævede ændringer i dyrlægeloven, så vi kunne have løst de problemer i denne folketingssamling. Nu bliver det såmænd både vinter og vår, før der sker noget.

Men som sagt er Venstre enig i den ressortfordeling, som er årsag til lovforslaget, og vi vil se på den praktiske udformning under udvalgsarbejdet.

Erling Christensen (S):

Undskyld, jeg kom for sent. Heller ikke efter det næste valg skal vi have Venstre først på talerstolen!

Vi skal behandle lovforslag nr. L 232. Årsagen til lovforslaget er, at man ved det nye års start oprettede Fødevarerministeriet med en sammenlægning af Levnedsmiddelstyrelsen og Veterinærinspektariatet som en følge heraf for at påbegynde en omorganisering og tilrettelæggelse af en mere koordineret og fleksibel levnedsmiddelkontrol, således som det også i maj sidste år blev anbefalet af Forbrugerrådet, Landbrugsrådet, Dansk Industri, Dansk Handel og Service og FDB.

Lovforslaget indeholder netop en samling af kontrollen med levnedsmidler, som udføres gennem Levnedsmiddelstyrelsen og Veterinærinspektariatet. De samme problemer, som dette lovforslag lægger op til at løse, er behandlet i betænkninger i henholdsvis 1991 fra Finansministeriet og i 1995 fra Akademiet for de Tekniske Videnskaber.

Der er, som også Venstres ordfører sagde, to problemområder i lovforslaget, og det ene er ikke nævnt i lovforslaget.

Der er uenighed om etableringen af et samlet Veterinær- og Fødevarerinspektariat. Enkelte ønsker en bevarelse af et separat Veterinærinspektariat med selvstændig kompetence til veterinærinspektionen.

I rapporten om Fødevarerministeriets organisation siges det klart, at denne kompetence, også den faglige, skal fastholdes på de vigtigste områder. Vi har alle i Landbrugs- og Fiskeriudvalget modtaget rapporten om Fødevarerministeriets organisation fra marts 1997, og jeg tillader mig at citere fra side 7:

»Arbejdsgruppen foreslår, at dette realiseres ved, at en veterinærinspektorfunktion sikres inden for rammerne af det samlede direktorat. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at veterinærinspektorfunktionen bør tildeles selvstændig kompetence, for så vidt angår beredskabet vedrørende smitsomme husdyrsygdomme og autorisation af dyrlæger. Endvidere bør funktionen tildeles bemyndigelse til at forestå forhandlinger med tredjelande i tilfælde, hvor der til eksport kræves opfyldelse af særlige zoosanitære garantier. I sådanne tilfælde bør andre veterinære krav, som forhandles i tilknytning hertil, være omfattet af førnævnte bemyndigelse. Funktionen indebærer således bl.a. medlemskab af Veterinærchefgruppen og desuden bemyndigelse

til forhandling af zoosanitære forhold i EU-sammenhæng.«

»For så vidt angår«, står der længere nede, »bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme, foreslås kompetencen således ikke underlagt direktoratets øverste ledelse.«

Jeg mener også, det imødekommer de bemærkninger, som Venstres ordfører havde; at indskrive det i lovforslaget er af den grund unødvendigt. Bemyndigelsen ligger jo hos ministeren, som dernæst kan delegerer kompetencen, men det fremgår klart, at veterinærinspektorens kompetence på det faglige område bevares, og det er vi enige med ministeren og arbejdsgruppens forslag i.

Der er et problem, som ikke bliver nævnt, men som Venstres ordfører nævnte, nemlig det udvalgsarbejde, der er i gang vedrørende dyreløveloven fra 1994. Jeg havde også gerne set arbejdet i udvalget hurtigere færdigt, end det nu ser ud til at blive, nemlig tidligst den 1. maj.

Alligevel vil jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale, at vi ikke forsinket det lovforslag, som vi behandler nu, ved at afvente færdiggørelsen af udvalgsarbejdet. Det kunne jo godt være, at resultatet af udvalgsarbejdet kunne blive bedre og ville være bedre tjent med at afvente en ordentlig høringsprocedure efterfølgende.

Og det tror jeg også gælder mælkeproducenterne, som har problemer, som vi har hørt, og hvor der er bureaukratiske problemer i det her – men måske også, som Venstres ordfører jo understregede, misbrugsproblemer – som vi kunne få fjernet. Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at kan vi få nogle lettelse af bureaukratiet og måske forhindre nogle omgørelser, så støtter vi det gerne i Socialdemokratiet.

Men jeg vil også sige til Venstres ordfører: Jeg tror, vi skal overveje – det har jeg i hvert fald gjort selv – hvor meget vi skal presse på for at få det færdigt, i stedet for at få en ordentlig høringsproces.

Vi vil gerne fra Socialdemokratiets side medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af nærværende lovforslag og få det gennemført, således at vi kan få samlet kontrollen med levnedsmidler i Fødevarerministeriet.

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

For at der ikke skal herske den mindste tvivl, vil jeg godt præcisere, at i de bemærkninger, som jeg gjorde i min ordførertale, ligger der ikke en antydning af, at vi vil forsinke arbejdet i udval-

get. Vi stiller vores spørgsmål så hurtigt, det kan lade sig gøre, og hvis landbrugsministeren er lige så kvik til at svare på dem, som vi er til at stille dem, så er vi snart parat til at træffe en afgørelse.

(Kort bemærkning.)

Erling Christensen (S):

Jeg skal ikke svare på ministerens vegne, men kun sige tak til Venstres ordfører for det tilsagn, der blev givet her, for jeg tror, vi vil tjene sagen bedst netop ved at have den holdning.

Frank Dahlgaard (KF):

Da mit partis ordfører, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Med det foreliggende lovforslag sammenlægges forskellige kontrolniveauer på fødevarerområdet, således at kontrollen bliver enstrengt fra jord til bord, og det synes Det Konservative Folkeparti er et godt udgangspunkt. Vi har længe efterlyst en mere effektiv og sammenhængende kontrol og forventer, at dette vil blive tilfældet, nu hvor de ressourcemæssige og organisatoriske problemer bliver ryddet af vejen.

Vi ser imidlertid meget kritisk på de i lovforslaget foreslåede ændringer af veterinærdirektørens status. Denne bliver nu degraderet til organisatorisk at være sidestillet med vicedirektøren. Dette kan skabe problemer i forhold til den helt magtpåliggende troværdighed, der skal herske om denne person. Endvidere bør ansvarsplaceringen være entydig og klar. Ligeledes er det et konservativt krav, at veterinærdirektøren har en uddannelse som dyrlæge.

Af høringssvarene fremgår det således også meget klart, at forudsætningerne for at skabe en acceptabel status er, at der er en klar og entydig kompetence, for så vidt gælder beredskabet vedrørende smitsomme sygdomme, autorisation af dyrlæger, forhandlinger med tredjelande og i veterinærchefgruppen.

Ligeledes må veterinærdirektøren have en ansvar for at overvåge sundhedstilstanden blandt husdyr og forestå kontrollen med og bekæmpelsen af sygdomme, herunder zoonoser.

Det tilkendegives også i høringssvarene, at veterinærdirektøren skal være født medlem af Det Veterinære Sundhedsråd og dermed ikke skal være afhængig af en ministerudpegelse.

Vi er umiddelbart positive over for lovens intentioner, men meget kritiske over for den uafklarede status, som veterinærdirektøren bli-

ver tillagt, og derfor vil vores endelige stillingtagen afhænge af det forestående og opklarende arbejde i udvalget.

Kristen Touborg (SF):

Som det allerede er anført af flere ordførere, så er hensigten med loven en modernisering. Hensigten er, at det veterinære område kommer til at svare til den lovgivning, der i øvrigt findes. Det er hensigten, at der skal foretages en afklaring af ansvaret mellem minister og styrelschef, og det er i øvrigt hensigten, at man får en kontrolforanstaltning, der dækker fra jord til bord. Det er alt sammen ting, som SF finder ganske udmærkede.

Det forekommer os, at loven er en rimelig forenkling, og på det foreliggende grundlag er vi ret positive over for det lovforslag, vi behandler her.

Men vi har jo også registreret, at der er en del organisationer – faktisk forholdsvis mange organisationer – inden for landbruget, der udtaler sig kritisk om forslaget, og det samme gør jo Venstre og De Konservative. Så vi vil naturligvis høre efter, hvad der bliver sagt, når der kommer delegationer til udvalget, og hvad Venstre og De Konservative har at fremføre under udvalgsarbejdet, og vi vil så tage endelig stilling ud fra det.

Men som sagt, på det foreliggende grundlag er vi ret positive.

Ulla Solvang (RV):

Fru Vibeke Peschardt kan ikke være til stede, så jeg skal fremføre hendes ordførertale:

Lovforslaget indebærer en nødvendig strukturændring af Fødevarerministeriets organisering som følge af beslutningen om oprettelse af et særligt Fødevarerministerium. Det indebar en overflytning af Levnedsmiddelstyrelsen fra Sundhedsministeriet til Landbrugsministeriet, og det betyder, at der oprettes et enstrengt system for kontrol af fødevarer, faktisk fra jord til bord. Man kan sige, at det er en udvikling, som har været i gang længe, der bliver tilendebragt ved denne lejlighed.

Lovforslaget betyder først og fremmest, at Veterinærdirektoratet og veterinærdirektøren får en anden status end hidtil. På den anden side får veterinærdirektøren en helt selvstændig stilling inden for det særlige veterinære beredskab, der skal være, for så vidt angår smitsomme sygdomme blandt husdyr.

Hovedsigtet med lovforslaget er i øvrigt at bevare den nuværende dyrlægelov med visse moderniseringer.

Og så har fru Vibeke Peschardt skrevet her:

Vi går ud fra, at det beror på en skrivefejl, når der i den nye § 2, stk. 1, står, at kongen udnævner medlemmerne af Det Veterinære Sundhedsråd. Efter vores opfattelse burde der stå dronningen; men det kan naturligvis være, at der er sket en lovteknisk fejl, og der må være en forklaring på det.

Loven får også betydning for kommunerne, der er det yderste led i administrationen af levnedsmiddelkontrollen, der styres af kommunale fællesskaber helt ude i det ydre system.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Niels Højland (FP):

Umiddelbart er vi, som lovforslaget ser ud, sådan rimelig positive over for det.

Det væsentlige, når man diskuterer det her lovforslag, er den veterinære standard, som vi har i Danmark. Den må der under ingen omstændigheder kunne sås tvivl om. Om den bliver bedre, gør ikke noget, men der må i hvert fald ikke sættes nogen kile ind, så man kan sige, at der sker forringelser af den veterinære standard, vi har.

Vi må jo konstatere, at som Veterinærdirektoratet har fungeret indtil nu, har det fungeret godt. Der har aldrig været tvivl om, at det er Veterinærdirektoratet og veterinærdirektøren, der har truffet afgørelserne, og det har efter vores opfattelse været på et sikkert grundlag, og det har altid fungeret så godt, som det kan fungere. Og der må ikke være tvivl om, at det i hvert fald ikke skal blive dårligere. Det kan der slet ikke være tvivl om.

Vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet se på høringssvarene fra organisationerne. Vi forventer selvfølgelig også, at ministeren har de samme intentioner med loven: at det skal fungere i forhold til de berørte parter og i hvert fald ikke skal føre til en forringelse af det system, vi har for øjeblikket. Derfor forventer vi selvfølgelig, at der bliver en positiv udvalgsbehandling omkring det her lovforslag.

Man kan så også håbe på, at det, hvis lovforslaget bliver vedtaget, giver nogle besparelser. Man kunne jo godt forvente, at der måske var nogle besparelser, når man slår nogle ting sammen. Det kan man jo håbe på, og det vil så også være et positivt træk, men for os er det ikke det vigtigste. Det vigtigste er, at der ingen steder

bliver sået tvivl om den veterinære standard, vi har.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vi er positive over for den sammenlægning, der sker, og vi kan også forstå, at strukturen allerede stort set er indført med en administrativ ledelse og så fordelingen på direktørerne nedenunder.

Det, som bekymrer os, er, at jeg egentlig ikke synes, at ministeren har imødegået eller fulgt de argumenter, der er anført af Dyrlægeforeningen i det høringssvar, der er kommet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er årsagen til, at man ikke følger henstillingen om fortsat at fastholde den kompetence hos veterinærdirektøren, som ligger dér i dag?

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er utrolig vigtigt, at det bliver sådan, som det er i dag, hvor det er veterinærdirektøren, der har det faglige ansvar. Hvis vi så af politiske grunde synes, at han ikke håndterer det godt nok, eller vi vil have større forsigtighed eller noget andet, kan vi lave en lov om det, eller også kan vi jo f.eks. – som jeg synes, at man skal til at gøre snart, efterhånden som svinepesten spreder sig i Europa – se at få lukket grænserne. Men det synes jeg så er en politisk beslutning, der skal op i Folketinget og ikke træffes af ministeren. Derfor mener jeg, at det eksisterende system, hvor veterinærdirektøren har den kompetence, er det klareste.

Jeg kan sige, at netop denne her form for kompetencefordeling var afgørende for, at vi og i øvrigt også SF gik imod den nye filmlov. Dér lavede man også en administrativ ledelse, som kunne komme til i praksis at overrule den faglige beslutning, og det mener vi er uacceptabelt. Og derfor skal der i hvert fald ret gode argumenter til at overbevise os om, at det er den rigtige løsning, der er valgt; men det kan ministeren måske redegøre for ved at prøve at svare på det her.

Jeg vil gerne stille spørgsmålet direkte: Hvad er årsagen til, at man ikke følger den henstilling, der er i høringssvaret fra Dyrlægeforeningen, hvor foreningen beskriver præcist, hvilken kompetence den mener der skal fastholdes hos veterinærdirektøren?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til ordførerne for, synes jeg, meget positive tilkendegivelser omkring det lovforslag her, som jo er

afgørende i forhold til den nye struktur i Fødevareministeriet.

Omkring dyrlægeloven og de hjørner, der er på den i forhold til medicinering, vil jeg gerne citere hr. Christian Mejdahl, som sagde, at vi netop har et udvalgsarbejde, som forhåbentlig i løbet af ikke så lang tid kan munde ud i nogle forslag. Jeg har ikke haft opfattelsen af, at der var nogen, der ønskede, at vi skulle forcere noget igennem her. Det er et ret kompliceret arbejde, man er i gang med. Jeg synes, et sådant udvalg skal have lov til at kigge ordentligt på tingene, og det vil vi så komme til at diskutere på et senere tidspunkt.

Det, der har beskæftiget de fleste ordførere, har i realiteten været veterinærdirektørens status efter denne her lovændring. Jeg vil gerne tilkendegive, at det også er noget, som har optaget mig personlig helt fra begyndelsen.

Der er ingen tvivl om, at Danmark har brug for en veterinærdirektør, som har kompetence, og som har ansvaret, i det øjeblik der eksempelvis udbredes smitsomme sygdomme. Her har man brug for en veterinærdirektør, som på kvalificeret, ligeværdig måde kan forhandle med sine internationale partnere og tale på Danmarks vegne.

Men det er min klare opfattelse, at der faktisk vil vise sig ikke at være noget grundlag for de fleste – jeg vil oven i købet gå så langt som til at sige langt de fleste – af de bekymringer, jeg har hørt udtrykt fra talerstolen her fra ordførerne, når vi får kigget tingene ordentligt igennem. Jeg er principielt enig i, at vi skal have en veterinærdirektør, som har ansvaret i forhold til tilfælde af smitsomme sygdomme, kompetencen ved forhandlinger osv.

Et enkelt lille bidrag til debatten omkring Dyr lægeforeningen: Lad mig sige, at en af de ting, som Dyr lægeforeningen, som jeg husker det, jo ønsker sig, er en eller anden fagforeningskompetence til, at en veterinærdirektør skal have en specifik uddannelse. Jeg siger ikke, at veterinærdirektøren ikke skal have forstand på området og være kompetent på området; men det er vel lidt gammeldags at kræve en helt specifik uddannelse.

Med de bemærkninger, der er kommet fra ordførerne, ser jeg frem til udvalgsarbejdet, og jeg vil tilsige udvalget, at vi vil bestrebe os overordentlig meget på at svare både hurtigt og præcist på de spørgsmål, som udvalget måtte have.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes ikke, ministeren svarede på de konkrete spørgsmål, jeg stillede, og derfor vil jeg læse det op, som er baggrunden for mit spørgsmål til ministeren, og det er det, der står i høringsvaret fra Dyr lægeforeningen. Der står først, at der naturligvis skal ske nogle konsekvensrettelser som følge af sammenlægningen osv., og så står der:

»De opgaver, som skal tillægges Veterinærdirektoratet som en del af Veterinær- og Fødevaredirektoratet og dermed veterinærdirektøren, er:

- at overvåge sundhedstilstanden blandt husdyrene i Danmark og følge sygdomsudviklingen internationalt med henblik på beskyttelse af danske husdyr mod smitteoverførsel,
- at lede kontrollen med og bekæmpelsen af husdyrsygdomme, herunder zoonoser, i Danmark,
- at forebygge, at husdyrsygdomme, herunder zoonoser, overføres fra primærproduktionen til levnedsmiddelproduktionen,
- at føre tilsyn med veterinærvæsenet i Danmark,
- at rådgive ministeren på ovennævnte områder og udføre de opgaver, som efter lovgivningen påhviler ministeren på ovennævnte områder.«

Det opfatter jeg på den måde, at det faktisk er sådan, loven er skruet sammen i dag, og derfor spørger jeg ministeren, hvorfor man ændrer på det kompetenceforhold, der allerede foreligger.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg tror, udvalget har fået tilstillet rapporten om den nye struktur i ministeriet, og jeg vil derfor henvise udvalget til at læse side 7 og 8 i den rapport, som jeg synes på godt og klart dansk fortæller, hvilken kompetence veterinærdirektøren har, og det vil nok føre lidt for vidt at kommentere de enkelte ting, men ifølge det, jeg har hørt de fleste ordførere give udtryk for at de synes er vigtigt, er der ingen tvivl om, at det netop er veterinærdirektørens kompetence, og sådan vil det også være i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v. (Støtte til fremme af økologisk omstilling inden for jordbrug og fiskeri m.v.). Af fødevarerministeren (Bjørn Westh, fg.). (Fremsat 16/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Peter Christensen (S):**

Den økologiske bølge var ikke en døgnflue, sådan som mange spåede; den økologiske tanke er kommet for at blive, og den danske befolkning er blevet mere og mere bevidst om den måde, vi på et tidligere tidspunkt valgte at leve på, for det har vist sig ikke at være bæredygtigt i forhold til miljøet.

Derfor hilser Socialdemokratiet det fremsatte lovforslag velkomment, og det er vigtigt, at vi fra Folketingets side er positive over for den økologiske tankegang. Men lad mig slå fast, at det er den danske befolkning, der skal bære den økologiske tanke igennem, for ellers er den en død sild. Folketinget skal skabe rammerne, men det er befolkningen, der skal udfylde dem.

Og i forbindelse med finansloven for 1997 var der en forståelse mellem regeringen, SF og Enhedslisten om at forøge bevillingen til fremme af bl.a. økologisk omstilling og grøn beskæftigelse, og en del af aftalen var, at man over en 4-årig periode skulle anvende 100 mio. kr. til fødevarer, landbrug og fiskeri.

De initiativer, det drejer sig om, er fremme af økologisk nonfoodproduktion og indførelse af et grønt Ø-mærke samt et ønske om at fremme økologisk fiskeri og indføre et blåt miljømærke.

Det blev ligeledes aftalt, at der skulle afsættes midler til græsrodsforskning.

Endvidere var der enighed om, at for at fremme grønne indkøbsaftaler skulle amter og kommuner gives kompensation for disse indkøbsaftaler.

Desuden indeholder lovforslaget et forslag om nedsættelse af et økologisk fødevareråd. Og for at bibeholde den store tillid til de økologiske bedrifter og virksomheder indeholder loven bestemmelser om fratagelse og generhvervelse af autorisation samt om forbud ved overtrædelse af reglerne for økologiske produkter.

Socialdemokratiet er positivt over for det lovforslag, der her er fremsat som en udmøntning af forståelsen mellem regeringen, SF og Enhedslisten.

Dog mener vi, at det burde overvejes, om der ikke på et enkelt punkt skulle ske en opstramning af lovforslaget. Det drejer sig om de førnævnte bestemmelser om fratagelse og generhvervelse af autorisation samt om forbud ved overtrædelse af reglerne om økologiske produkter.

I lovforslaget foreslås det nemlig, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fratage personer eller virksomheder, som groft eller ved oftere gentagne overtrædelser har overtrådt reglerne for økologisk produktion, retten til at sælge disse produkter i en periode på maksimalt to år før generhvervelse af autorisation. Er denne sanktion streng nok? Det er vi i Socialdemokratiet i tvivl om, når vi sammenligner med de sanktioner, der findes inden for andre områder. Lad mig blot nævne sanktionerne over for folk, der får fradømt deres kørekort. På det område er sanktionerne meget kontante, idet man ved grove og gentagne tilfælde får fradømt kørekortet for bestandig.

Bortset fra den lille krølle, som vi håber at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil overveje, støtter Socialdemokratiet lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Med hensyn til de fire områder, som de her 100 mio. kr. nu skal bruges til, kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Peter Christensen, om vi ikke, selv om tiden er fremskreden, kunne bruge bare 5 minutter til at få lidt mere indsigt i, hvad der ligger i begreberne økologiske nonfoodprodukter med statsregler og dertil hørende statskontrol, og hvad der ligger i begrebet økologisk fiskeri med dertil hørende statsregler og statskontrol.